

Lasten ja nuorten ääni kuuluu kaupunkikokouksessa

Pisteet kaupunginjohtaja Päivi Laajalalle. Hän ei tule pitämään avajaispuheenvuoroa lasten ja nuorten kaupunkikokoukseen ylhäältäpäin aikuisena, vaan laskeutuu kokousväen tasolle jo suuntaamalla puheensa virallisen kaavan mukaan ”arvoisalle puheenjohtajalle”, joista molemmat itsekkin teini-ikäisiä. Ainakin minä saan kuvan, että kaupunki pitää lasten ja nuorten asioita tärkeinä, ja uskoo heidän olevan kykeneviä myös päättämään niistä.

On upeaa huomata, kuinka monen ikäisiä nuoria vaikuttajia paikalla on. Vanhimmat paikalle saapuneet lukiolaiset ovat jo täysi-ikäisiä, kun taas nuorimmat ovat peruskoulun kolmannella. Lähes kymmenen vuoden ikäjakaumasta huolimatta kaikki tuntuvat saavan äänensä kuuluviin. Tosin osallisuusryhmäläisiä ohjeistettiin asettamaan kysymykset niin, että se on kaikille ymmärrettävä. Nuorimmat esittelijät eivät kuitenkaan näytä vähästä säikähtävän, oikeastaan heidän reippautensa ja rohkeutensa on ihailtavaa, eikä mikään esitys tunnu jäävän vajaaksi ainakaan vaikeiden kysymysten varomisen takia.

Väliajalla huomaan jälleen että opastus on hieman puutteellista. Itse en olisi osannut tulla oikeasta ovesta, ellen olisi seurannut samalla bussilla tullutta viidesluokkalaisten ryhmää. Väliajalla erehdyn luulemaan nuorisopalveluiden esittelypisteelle muodostunutta tungosta ruokajonoksi - enkä ole ainoa. Voisiko seuraavaan kaupunkikokoukseen tehdä opasteita? Välipalaa on kuitenkin tarjolla paljon ja monipuolisesti, mikä on hyvä, sillä osa on joutunut käyttämään ruokatunnin Oulunsaloon matkustamiseen.

Tässä kaupunkikokouksessa myös yleisö pääsee äänestämään, mutta vain lausuntoehdotuksista. Se tapahtuu helposti äänestyspisteille tuotujen tablettien välityksellä. Äänestäminen on yksinkertaista ja selkeää, sivu pyytää vain valitsemaan lausunnon, joka pitäisi toteuttaa. Määrärahaehdotuksista ei äänestetä yhtä modernisti, mutta takuulla varmemmalla menetelmällä. Jokuhan voi täyttää tablettilomakkeen useammankin kerran, tai äänestää ilman äänioikeutta, mutta vihreitä kortteja ei yksikään osallisuusryhmäläinen voi nostaa useampaa kuin yhden.

Voiko kaupunkikokouksessa sitten vaikuttaa konkreettisesti? Tätä eräs toimittajakin kyseli minulta väliajalla. Vastasin, että kyllä ainakin oman lähiympäristön asioihin. Tällä on kuitenkin myös kääntöpuoli. Demokratia on vielä osin melko edustuksellista, ja päätettävät asiatkin koskevat monesti vain osaa koko kaupungista, esimerkiksi yhtä asuinalueita tai koulua. Lisäksi harva esimerkiksi edes tietää koko lasten ja nuorten kaupunkikokouksen olemassaolosta, puhumattakaan osallisuusryhmistä tai ONE:sta. Näin kaupunkikokous ei käsitä kuin marginaaliosan lapsista ja nuorista, mutta toisaalta, mikään politiikan osa-alue ei ole koskaan vapaa nukkuvi- en puolueesta. Jo tällaisen tapahtuman olemassaolo ylipäätään on silti hieno kädenojennus, sillä pienistä kankeuksista huolimatta, se voi kuitenkin saada jotain konkreettista aikaan.

*Teksti: **Aino Pöykkö**, Oulun Nuorten Edustajiston - ONEn - jäsen*